

ȘTIINȚA SPORTULUI ȘI MEDICINA SPORTIVĂ

Recenzii ale unor articole selecționate

Review of selected articles

When Superstars Flop: Public Status and Choking Under Pressure in International Soccer Penalty Shootouts

(Atunci când superstarurile ratează: statusul public și cedarea la presiune, în cazul loviturilor de pedeapsă din meciurile internaționale de fotbal)

Geir Jordet

Journal of Applied Sport Psychology[#], Volume 21, Issue 2
April 2009, pages 125-130

Acces la Abstract și posibilitatea de a comanda Full text:
<http://www.ingentaconnect.com/content/routledg/uasp/2009/00000021/00000002/art00001.jsessionid=2tcdpjq3oe7.alice>

Articolul a fost selectat: *deoarece rare sunt cazurile când un asemenea subiect este tratat în termeni științifici; deși el se află atât de frecvent în atenția ziariștilor și spectatorilor.*

Studiul și-a propus să examineze legătura dintre statusul public actual al fotbalistilor și performanța sportivă concretă într-o sarcină precisă, de foarte mare responsabilitate, cum este execuția unui penalty. S-a pornit de la ipoteza potrivit căreia statusul public de mare vedetă din momentul respectiv, poate influența negativ execuția loviturii de pedeapsă, datorită presiunii psihice foarte mari și responsabilității imense ce apasă pe umerii executantului.

Analiza video a luat în considerație 366 de penalty-uri, executate de-a lungul anilor, în cadrul a trei mari competiții internaționale de fotbal, iar statusul public al executanților a fost stabilit în funcție de titlurile pe care ei le dețineau, la momentul execuției; de exemplu, „jucătorul anului, în clasamentul FIFA” etc. Datele au condus la concluzia că jucătorii aflați în postura de mari valori ale momentului au avut execuții mai slabe și mai multe nereușite, comparativ cu cei aflați în ascensiune. Se pare că printre explicațiile eșecurilor, trebuie considerată autoreglarea greșit direcționată, precum și tentația unui comportament de tip „fugă de responsabilitate”.

[#] Factorul de impact al revistei: 1,093

Timing of Adolescent Somatic Maturity and Midlife Muscle Function: A 34-yr Follow-Up

(Momentul maturizării somatice în adolescență și funcția musculară de la „mijlocul vieții”: un studiu longitudinal întins pe 34 de ani)

Beunen, G.P., Peeters, M.W., Matton, L. et al.

Medicine & Science in Sports & Exercise[#], September 2009
- Volume 41 - Issue 9 - pp 1729-1734

Acces la Abstract și posibilitatea de a comanda Full text:
http://journals.lww.com/acsm-msse/Abstract/2009/09000/Timing_of_Adolescent_Somatic_Maturity_and_Midlife.6.aspx

Articolul a fost selectat: *datorită valabilității indiscutabile a concluziilor la care a condus urmărirea a peste 100 de subiecți, timp de 34 de ani.*

Funcția musculară de la „mijlocul vieții”, ne poate da relații despre dizabilitățile ce pot surveni mai târziu, pe parcursul vieții și despre probabilitatea morții premature. La rândul ei, maturizarea biologică se corelează cu funcția musculară, pe parcursul perioadei de creștere a individului. Totuși, nu se cunoaște în ce măsură momentul maturizării biologice, în adolescență, se corelează cu masa și funcția musculară de la „mijlocul vieții”, în cazul bărbaților. De aceea prezentul studiu și-a propus să evalueze dacă maturizarea târzie a băieților se asociază cu o funcție musculară mai bună la „mijlocul vieții” lor.

În studiu au fost cuprinși 133 de bărbați considerați a se afla „la mijlocul vieții” (45-49 ani), cărora pe lângă talia actuală, greutate, VO₂ de vârf și nivelul de activitate fizică, li s-a mai evaluat masa slabă, suprafața secțională a mușchilor și oaselor membrelor, forța izometrică și puterea musculară. Despre ei cercetătorii aveau date privind evoluția din an în an a taliei, pe parcursul adolescenței, date pe baza cărora li se stabilise momentul vitezei maxime de creștere în înălțime și, în acest fel, ei fuseseră clasificați într-unul dintre tipurile de maturizare cunoscute: precoce, mediu sau târziu.

S-a constatat că „la mijlocul vieții”, talia, greutatea, puterea aerobă și activitatea fizică a subiecților nu difereau în funcție de tipul de maturizare în care se încadraseră în adolescență. Nu s-au înregistrat diferențe semnificative nici în ce privește masa slabă, sau suprafața secțională a mușchilor și oaselor membrelor. În schimb, cei care avuseseră o maturizare târzie în adolescență, prezentau acum, la 45-49 ani, valori semnificativ mai mari de forță și putere; deci o funcție musculară mai bună.

[#] Factorul de impact al revistei: 3,399

Intensity of lifetime physical activity and breast cancer risk among Polish women

(Intensitatea activității fizice de pe parcursul vieții și riscul de cancer mamar la femeile din Polonia)

Joanna Kruk

Journal of Sports Sciences[#], Volume 27, Issue 5 March 2009, pages 437-445

Acces la Abstract și posibilitatea de a comanda Full text:
<http://www.informaworld.com/smpp/content~db=all~content=a909113545>

Articolul a fost selectat: *întrucât este foarte util să știm cam ce tip de activitate fizică le-ar proteja pe femei de cancerul de sân.*

Se acceptă în general că mișcarea, sportul, se asociază cu scăderea riscului de cancer de sân, dar concluziile diverselor studii diferă în ce privește tipul, durata, intensitatea și frecvența activităților fizice recomandabile în acest scop. În ideea de a contribui la clarificarea acestei dileme, autoarea articolului de față a studiat 858 femei cu cancer mamar invaziv și, respectiv, 1085 martore, toate aflate la menopauză, datele fiind culese cu ajutorul unui chestionar.

Calculul statistic dintre cele mai sofisticate, care au luat în considerație și impactul altor factori, au condus-o pe autoare la concluzia că reducerea semnificativă (cu 44%) a riscului cancerului de sân, se poate obține atât prin activități fizice viguroase, cât și prin activități fizice de intensitate moderată, dar de durată mai mare, cum sunt cele „de pe lângă casă”.

[#]Factorul de impact al revistei: 1,441

The Placebo Effect in Sports Performance: A Brief Review

(Efectul placebo în sportul de performanță: scurtă trecere în revistă)

Beedie, Christopher & Foad, Abigail

Sports Medicine[#], Volume 39, Number 4, 2009, pp. 313-329(17)

Acces la Abstract și posibilitatea de a comanda Full text:
<http://www.ingentaconnect.com/content/adis/smd/2009/0000039/00000004/art00004?crawler=true>

Articolul a fost selectat: *având convingerea că aspectele abordate și analizate, precum și concluziile la care ajung autorii, se numără printre cele ce-i interesează în mod special și, în permanență, pe toți cei ce sunt implicați în sport.*

Efectul placebo, cu rolul său central din studiile clinice, este acceptat ca valabil și în medicina sportivă, deși până nu de mult se cunoștea foarte puțin despre posibilitatea sa de aplicare. Din păcate, și mai puțin se cunoaște despre prevalența efectului placebo în sportul de performanță.

Articolul pe care-l semnalăm trece în revistă 12 studii, în care s-a urmărit să se evalueze efectul de tip placebo asupra performanței sportive; scop în care, subiecților li se administrau substanțe absolut inerte, dar care erau prezentate drept suplimente ergogenice. Rezultatele confirmă că avem de-a face cu un efect placebo de diverse magnitudini, și într-o varietate de sporturi; de la cele bazate

pe ridicarea de greutăți și până la cele de mare rezistență, cum este ciclismul de șosea. Se reține de asemenea că efectul de tip placebo depinde atât de factorii psihologici (motivație, așteptări), cât și de nivelul de antrenament al sportivului. Mai mult, se constată că are loc o interacțiune între factorii amintiți mai sus și variabilele fiziologice; ceea ce, în ultima instanță, complică mult situația și face greu de prevăzut sensul (pentru că pot apărea și efecte negative) și magnitudinea efectului placebo.

Se conchide că sunt necesare multe și complexe studii, care să investigheze cu acuritate influențele diversilor factori contextuali sau de personalitate, asupra răspunsului placebo în sportul de performanță.

[#] Factorul de impact al revistei: 3,619

Physiological demands of competitive basketball

(Cerințele fiziologice ale baschetului competițional)

Narazaki, K., Berg, K., Stergiou, N. et al.

Scandinavian Journal of Medicine & Science in Sports[#], Volume 19, Number 3, June 2009, pp. 425-432(8)

Acces la Full text la: <http://www.unomaha.edu/biomech/pdf/Narazaki%20Physiological%20SJMSIS%202008.pdf>

Articolul a fost selectat: *dată fiind raritatea și valoarea deosebită a studiilor în care se determină direct VO₂-ul la care se ajunge în jocul propriu-zis.*

Cercetarea și-a propus să evalueze cerințele fiziologice ale baschetului competițional. 12 jucători (20,4 ± 1,1 ani) au fost monitorizați pe durata a 20 minute de joc amical; VO₂-ul s-a măsurat direct, cu ajutorul unui sistem portabil, iar lactatul s-a dozat în probele de sânge recoltate în cursul unor foarte scurte pauze *ad hoc*. Pe tot parcursul meciului subiecții au fost înregistrați video, pentru analiza activității lor în teren.

VO₂-ul mediu găsit a fost de 33,4 ± 4,0 mlO₂/Kg/min, în cazul femeilor și 36,9 ± 2,6, în cazul bărbaților, în timp ce lactatul a fost de 3,2 ± 0,9, respectiv 4,2 ± 1,3 mmol/l. În ce privește activitatea din teren, subiecții (bărbați și femei, la un loc) au executat alergări și sărituri în 34,1% din timp, au mers în 56,8% și au stat pe loc în 9,0%. S-a mai constatat că la ambele genuri VO₂-ul maxim s-a corelat semnificativ cu VO₂-ul mediu de pe parcursul jocului, precum și cu procentul de timp alocat alergărilor și săriturilor.

Studiul a arătat că VO₂-ul mediu de pe parcursul jocului depășea valoarea întâlnită de obicei în literatură. Pe de altă parte, corelația dintre capacitatea aerobă și activitatea specifică din teren pledează puternic pentru necesitatea și utilitatea antrenamentului de rezistență în baschet.

[#]Factorul de impact al revistei: 1,989

Gheorghe Dumitru